

SAFİYE ÇETİNKAYA

Can Kırığı

*“Hayatta bir kum tanesiyim
ama çölün derdini taşıyorum.”*

4. BASKI

Hayat

ROMAN

SAFİYE ÇETİNKAYA

Can Kırığı

Olmadı... Olamadı... Dinlediğim o nefes de sustu. Onun gidişyle bendeki tüm sesler de sustu... Hayallerim sustu... Sevinçlerim, kahkahalarım sustu... Kadınlığım sustu... Akif'ten sonra bende kalan tek şey analığımdı. Üzerini bal mumuyla sıkıca mühürleyip kapadığım ve en تنها köşelere sakladığım kadınlığımın yerinde şimdi dimdik duran bir analık vardı. Ben artık ölümden korkmuyorum, ölümlerden korkuyorum. Birincisinde sadece ben varım ama ikincisinde tüm sevdiklerim var... Tıpkı şairin dediği gibi, içim hep bir "Hoşca Kal Ülkesi" oldu. Tüm sevdiklerim gidiyordu. Bir bendim geride kalan. Tıpkı yatağı değişmeyen ırmak gibi... Tıpkı yerinden bir santim bile ayrılmayan kıtalar gibi, dağlar gibi... Gidenler gidiyor, dönmüyorlardı... Ben ise hep bekliyordum. Ağlıyordum... Özlüyordum... En insanî yanımla kayıplarımın yasını tutuyordum... Ama toprak aldığı geri vermiyordu....

www.hayatyayinlari.com

X.com/hayatyayinlari
f.com/hayatyayinlari
@.com/hayatyayinlari

CAN KIRIĞI

Kitap Adı	CAN KIRIĞI
Yazar	Safiye Çetinkaya
Isbn	9786051512761
Etiket Fiyatı	250,00 TL
Yayınevi	Hayat Yayınları
Yayınevi Markası	Hayat Yayınları
Kitap Türü	Roman/Edebiyat
Sayfa Sayısı	240
Kitap En-Boy	13,5 X 21 mm
Kitap Dili	Türkçe
İç Sayfa Kağıt Türü	HOLMEN
İç Sayfa Rengi	SB
Kapak Cilt Türü	
Kapak Kağıt Türü	BRISTOL
Detay Sayfası	https://www.hayatyayinlari.com/kitaplar/safiye-cetinkaya-can-kirigi-1135.html
Kitap Ön Kapak	https://data.hayatyayinlari.com/image/img/1/24/can-kirigi-on-kapak-1732189453.jpg
Kitap Arka Kapak	https://data.hayatyayinlari.com/image/img/1/25/can-kirigi-yeni-kapak-arka-1750160049.jpg

Arka Kapak Yazısı

Olmadı... Olmadı... Dinlediğim o nefes de sustu. Onun gidişiyle bende tüm sesler de sustu... Hayallerim sustu... Sevinçlerim, kahkahalarım sustu... Kadınlığım sustu... Akif'ten sonra bende kalan tek şey analığımın. Üzerini bal mumuyla sıkıca mühürleyip kapadığım ve en تنها köşelere sakladığım kadınlığımın yerinde şimdi dimdik duran bir analık vardı. Ben artık ölümden korkmuyorum, ölümlerden korkuyorum. Birincisinde sadece ben varım. Ama ikincisinde tüm sevdiklerim var... Tıpkı şairin dediği gibi, içim hep bir "Hoşça Kal Ülkesi" oldu. Tüm sevdiklerim gidiyordu. Bir bendim geride kalan. Tıpkı yatağı değişmeyen ırmak gibi... Tıpkı yerinden bir santim bile ayrılmayan kıtalar gibi, dağlar gibi... Gidenler gidiyor, dönmüyorlardı... Ben ise hep bekliyordum. Ağlıyordum... Özlüyordum... En insanî yanımla, kayıplarımın yasını tutuyordum... Ama toprak aldığını geri vermiyordu....